

[Sandau.]

jeg f. eks. til næste år — at gøre denne om-lægning til en realitet, vil jeg spørge den højtærede finansminister, om det ikke var betimeligt at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg til at undersøge, om der findes ret-færdige og alligevel farbare veje, så at sambeskatningsspørgsmålet kan blive løst på en måde, som alle kan være tjent med.

Finansministeren (Kampmann): Jeg tak-ker udvalgets flertal, fordi det indstiller årets udskrivningslovsforslag til vedtagelse, og jeg takker hele udvalget, fordi det går ind for det af mig stillede ændringsforslag, der muliggør et større vederlag til kommu-nerne for opkrævning af statsindkomst-skatten.

Jeg må ligesom de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Poul Møller imidlertid be-klage, at det ikke er lykkedes at tilveje-bringe et forlig om årets udskrivningslov. Ved at høre på det ærede medlem hr. Poul Møller kunne man få det indtryk, at dette udelukkende var regeringens skyld, men når man ikke kan nå til enighed, skyldes det jo ofte begge parter. Mon det ikke er tilfældet her? Regeringen har naturligvis ikke uden videre kunnet gå med til alt, hvad oppositionen har foreslået — hvorfor skal jeg nærmere begrunde om lidt.

Derimod ville der efter min mening intet have været i vejen for, at oppositionen kunne have medvirket til at gennemføre årets udskrivningslov. Jeg har forstået, at man endog vil stemme imod den, og det undrer mig såre, at oppositionen, der ønsker en nedsættelse af beskatningen, når den ikke kan få det, den ønsker, siger, at så skal skatteyderne slet ikke have nogen nedsættelse, så vil den slet ikke medvirke, heller ikke til den beskedne nedsættelse, regeringen har foreslået. Det kan naturligvis virke meget heroisk, men i betragtning af, at de tanker, oppositionen har fremsat i for-slaget til folketingsbeslutning, ikke har haft nogen som helst teknisk mulighed for at blive gennemført for det kommende skatteår — og det har oppositionen fuldt ud indrømmet — er det dog en lidt ejendom-melig holdning, at når man ikke selv har noget forslag, der kan gennemføres for det kommende år, vil man ikke være med til regeringens forslag, heller ikke til at for-

handle om regeringens forslag — og naturlig-vis forhandle på det grundlag, som rege-ringens forslag er udtryk for. Herved er intet at gøre. Jeg beklager det som sagt, og hvis de konservative og venstre inden tredje behandling skulle kunne nå at om-stemme sig, således at de vil bidrage til, at vi også i år gennemfører udskrivningsloven i enighed, skal de ikke høre ondt, men tvært-imod få tak derfor.

I øvrigt var det ejendommeligt, at der i dag ikke blev sagt meget om de tanker vedrørende den kommende indkomstbe-skatning, som er udtrykt i forslaget til folketingsbeslutning. Måske synes oppo-sitionen, at der er blevet sagt nok herom, og jeg indrømmer, at jeg, sidst vi disku-terede det, var ret kritisk; jeg skal ikke gentage disse kritiske bemærkninger. Jeg håber, at det efterhånden må gøre sit ind-tryk både ude i befolkningen og hos de to oppositionspartier; det var trods alt for-målet med at diskutere tingene.

Det ærede medlem hr. Foged ville dog nævne enkelte såkaldte konkrete tal og sagde, at sådan var det; det var forskellen imellem det, oppositionen ville, og det, regeringen ville. Man kan jo altid nævne tal, men når man slet ikke siger noget som helst om forudsætningen for, at de forslag, man har fremsat; kan gennemføres, giver jeg ikke meget for det. Men da nu det ærede medlem hr. Foged har nævnt disse tal, vil jeg gøre opmærksom på, at det udeluk-kende drejede sig om indtægter, der var uforandrede fra det ene år til det andet, og for sådanne tilfløde er de tal meget rigtige, men det siger intet om, hvad der sker i det virkelige liv. I det virkelige liv er det almindeligt, at indtægterne stiger, og dér må man vel tage med, at oppositionen har foreslået, at fradraget for merindkomst skal ophæves; det vil være korrekt at oplyse derom.

Det ærede medlem hr. Foged mente, at jeg havde regnet meget galt, og det fandt det ærede medlem hr. Poul Møller anled-ning til at gentage. Det ærede medlem hr. Foged mente endog, at Kristeligt Dag-blad havde fundet ud af, at jeg havde regnet 2 000 mill. kr. galt. Jeg læste artiklen, der stod i Kristeligt Dagblad om Den økono-miske Årsoversigt, og det var egentlig ikke mig, der blev hængt ud ved den lejlighed